

عنوان مقاله:

ارزیابی دقت روش های گامی 0/8 فازی و تاپسیس جهت ریز پهنه بندی آسیب پذیری ساختمان ها در برابر زلزله (مطالعه موردی: منطقه دوه چی شهر تبریز)

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی پژوهشهای علوم میان رشته ای در شهرسازی و معماری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فرنوش فقیهی - کارشناس ارشد سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی، دانشگاه خوارزمی

جواد سدیدي - استادیار سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی، دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

به منظور سیاستگذاری و برنامه ریزی برای کاهش آسیب پذیری ساختمان های شهری در مقابل زلزله و ارایه تصویری از پیامدهای ناشی از وقوع احتمالی زلزله، ارزیابی پهنه های خطر زلزله شهری ضروری است. بر این اساس امروزه وضعیت و شرایط مختلف قبل از رخداد زلزله های احتمالی در شدت های مختلف شبیه سازی و بر مبنای آن نقشه های پهنه بندی آسیب پذیری ساختمان های شهری تهیه شده، تا بر اساس آن سناریوهای مدیریتی زلزله طراحی شوند. در طی مسیر اینگونه مطالعات، انتخاب روشی مناسب برای سنجش که بیشترین تطبیق را باهدف انجام مطالعات دارا باشد، مهمترین گام است. بنابراین پژوهش حاضر با روش توصیفی - تحلیلی به مقایسه و ارزیابی دقت دو روش تاپسیس و فازی در پهنه بندی آسیب پذیری مناطق در برابر خطر زلزله، بر اساس معیارهای تراکم جمعیت، عمر بنا، کیفیت بنا، مصالح بنا و تعداد طبقات، در محله دوه چی شهر تبریز پرداخته است؛ بدینصورت که با وزن دهی به معیارها، پهنه بندی آسیب پذیری در برابر خطر زمین لرزه با استفاده از روش تاپسیس و منطق فازی انجام گرفت. نتایج حاصل از ارزیابی دقت این روش ها به وسیله مقایسه تطبیقی نشان داد که روش تاپسیس جهت پهنه بندی خطرپذیری مناسب تر و قابل استفاده تر بوده است.

کلمات کلیدی:

زلزله، تبریز، Fuzzy، AHP، TOPSIS

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/699137>

